

РЕШЕНИЕ

№ 7164

гр. София, 28.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 26.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **5420** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР“ АД, ЕИК –[ЕИК] / „ЕРП Север“ АД/ , подадена чрез адв. А. Т., срещу Решение № Ж – 143 от 18.04.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

В жалбата се сочи, че решението на КЕВР е незаконосъобразно, поради противоречие с материалноправни разпоредби и постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че КЕВР се е произнесла по недопустима жалба, насочена срещу акт, който не е издаван, като неправилно е прието от КЕВР, че изготвеният от Е. отговор съставлява „условия за присъединяване“ по смисъла на чл. 56 от Наредба № 6/2014. Соци се, че в разпоредбата на чл. 75 ал.4 от Наредба №6 са посочени всички технически изисквания, които се определят като „условия за присъединяване“, като нито едно от тези изисквания не са определени от ответника към момента на сезиране на КЕВР. Изтъква се постановяване на оспореното решение без да е изяснена фактичката обстановка и при липса на произнасяне по направените възражения, релевират се липса на мотиви и необоснованост.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез адв. К., поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено. Претендира разноси.

Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Н., оспорва жалбата и моли за присъждане на разноси. Отправя се и възражение за прекомерност

на претендираното адвокатското възнаграждение на ответната страна.

Заинтересована страна – А. Р. Ф., редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 62-ри състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е иницирано от А. Р. Ф. от [населено място] с подаването на жалба с вх. № Е-13-273-160/13.12.2021 г., срещу „Електроразпределение Север“ АД, с която се оспорва основанието и размера на начислена такса в полза на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД (Е. ЕАД) за проучване на условията за присъединяване за обект фотоволтаична централа (Ф.) с мощност 100 kW, предвидена за изграждане в урегулиран поземлен имоти УПИ II - 150, кв. 25, [населено място], общ. Завет, обл. Р., към разпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД. Жалбата е изпратена от разпределителното дружество с писмо с изх. № 5962425/06.12.2021 г. до КЕВР, заедно със становището по повдигнатите възражения в нея.

Жалбоподателят Ф. оспорва необходимостта от съгласуване с Е. ЕАД съгласно чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), поради това че заявената Ф. трябва да се присъедини на ниско напрежение към съществуващия трафопост ТП „2 С.“, а посочената разпоредба е приложимо единствено при присъединяване към мрежа средно напрежение, оспорва се и начислената такса за извършване на съгласуване на условията за присъединяване с Е. ЕАД. В жалбата е отправено искане към КЕВР да даде задължителни указания, а именно: на Е. ЕАД и „Електроразпределение Север“ АД, че „таксата в размер на 7 848 лв. е недължима и искането и за заплащане следва да бъде оттеглено“; на Е. ЕАД „в случай, че е необходимо съгласуване по чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6, същото да бъде извършено“; на „Електроразпределение Север“ АД да „продължи и изпълни заявената услуга - проучване на условията за присъединяване на Ф., за която е заплатена дължимата такса“.

В писмото си до КЕВР „Електроразпределение Север“ АД заявява, че г-н Ф. е подал на 01.10.2021 г. искане до „ЕРП Север“ АД за проучване на условията за присъединяване на заявения Ф.. „Електроразпределение Север“ АД твърди, че след проучване е установено, че Ф. следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа Средно Напрежение /СрН/ - към близко намиращ се въздушен електропровод средно напрежение 20 kV. Във връзка с горното „Електроразпределение Север“ АД уведомява г-н Ф. за необходимостта от съгласуване на определените условия за присъединяване към разпределителна мрежа средно напрежение с Е. ЕАД, съгласно чл. 53 от Наредба № 6/24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Във връзка с това „Електроразпределение Север“ АД подава до Е. ЕАД в писмо с изх. № П.-182#1/20.10.2021 г. „Искане за проучване на условията за присъединяване на оператор на разпределителната мрежа към преносната електрическа мрежа. По постъпилото искане, Е. уведомява „Електроразпределение Север“ АД за необходимостта да заплати цена за проучване в размер на 7848,00 лв. с

ДДС съгласно чл. 102 ал.3 от Наредба №6/24.02.2014г. От своя страна „ЕРП Север“ АД изпраща писмо до А. Ф., че следва за заплати сумата от 7848, 00 лв., за което е издадената „проформа фактура“ на същата стойност, като начислената сума представлява цена за съгласуване на условията за присъединяване с Е. ЕАД, а процедурата ще продължи след заплащането ѝ в посочените срокове в Наредба № 6/24.02.2014г.

С писмо от 30.12.2021 г. КЕВР на основание чл. 144 от Наредба № 3 е изискала от „ЕРП Север“ АД допълнителна информация за изясняване на казуса.

В писмо с изх. № 6001237/27.01.2022 г. ЕР С е предоставило исканата информация.

От отговора на поставените въпроси става ясно следното:

Разстоянието от имота, в който е предвидено изграждането на заявената Ф. до съществуващия в район трафопост (ТП) с диспечерско наименование ТП „2 С.“, е 150 м. В ТП в момента има монтиран маслен трансформатор (ТМ) с мощност 160 kVA. Товарът, захранван от ТП на ниско напрежение, е в границите от 10 до 50 kW. Към ТП „2 С.“ има присъединена в момента една действаща Ф. с мощност 30 kW. Има определени времеви моменти, в които електрическата енергия е с посока от ниско напрежение през ТМ към мрежа Средно напрежение, като стойността достига до 3,5 kW.

„Електроразпределение Север“ АД е заявило, че присъединяването на заявената Ф. с мощност 100 kW ще доведе до „допълнително повишаване на мощността в посока средно напрежение“. В писмото си „Електроразпределение Север“ АД твърди, че „Обратните енергийни потоци не са характерни за съществуващата мрежа ниско напрежение“. Според „Електроразпределение Север“ АД „Традиционно електроразпределителната мрежа е конструирана да поема еднопосочен поток на енергия от големите електрически централи, намиращи се в преносната мрежа високо напрежение, към клиентите, които са разположени в мрежите с по-ниско ниво на напрежение.“

„Електроразпределение Север“ АД твърди, че предложената схема за присъединяване на Ф. към електропровода 20 kV е икономически най-изгодна за производителя, мрежовия оператор и електроенергийната система. Твърди, че в случая се е съобразило с изискванията на чл. 116, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и е определило технически възможното място на присъединяване след „анализ на техническите възможности“.

Съгласно „трайно установения начин на работа с Е. ЕАД“ са изпратили искане за проучване вместо искане за съгласуване на определените условия за присъединяване съгласно изискването на чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6. В резултат на изпратеното искане, в „Електроразпределение Север“ АД е получено писмо от Е. ЕАД с определената цена за проучване.

Според „Електроразпределение Север“ АД независимо, че централата е с инсталирана мощност 0,1 MW и ще се присъедини към съществуващия електропровод 20 kV „С.“, се налага изграждане на съоръжения в електропреносната мрежа.

За присъединяване на Ф. с мощност 100 kW, предвидена за изграждане в урегулиран поземлен имот УПИ II - 150, кв. 5, [населено място], общ. Завет, обл. Р., към разпределителната мрежа на ЕР С, г-н Ф. е подан на 01.10.2021 г. искане за проучване на условията за присъединяване на заявената Ф..

„Електроразпределение Север“ АД твърди, че „при проучването е установено, че заявената Ф. следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа средно

напрежение (Ср.н.) - близко намиращия се въздушен електропровод Ср.н.“

В писмо с изх. № 5901531/19.10.2021 г. „Електроразпределение Север“ АД уведомява г-н Ф. за задължението си, съгл. чл. 53 от Наредба № 6, за съгласуване с Е. ЕАД на определените условия за присъединяване на Ср. н.

На 18.04.2022 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалбата на А. Р. Ф. и е взето решение, обективизирано впоследствие в Решение № Ж – 143 от 18.04.2022 г. – предмет на настоящото производство. Със същото са дадени следните задължителни указания на „Електроразпределение Север“ АД:

1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде становище за присъединяване на Ф. с мощност 100 kW, предвидена за изграждане в УПИ II - 150, кв. 5, [населено място], общ. Завет, обл. Р., съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел I, отговарящо на изискванията на т. 3.2.2 от Лицензията - с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение на ТП „2 С.“;

2. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да оттегли отправеното Искане за проучване на условията за присъединяване на обекти на оператор на разпределителната мрежа към преносната електрическа мрежа П.-1829#1/20.10.2021г.

3. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 и т. 2 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, което е адресат и пряко засегнато от оспорения акт. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Оспореното решение на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба №3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съгласно чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Според чл. 22, ал. 5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал. 2 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които Комисията се е ръководила при вземането на решението, така и да се извърши

преценка за законосъобразност на акта. Спазена е процедурата по провеждане на административното производство.

Настоящият състав намира за неоснователни възраженията, че КЕВР се е произнесла по недопустима жалба срещу несъществуващ акт. В случая правилно административният орган е приел, че е сезиран с допустима жалба с предмет неизпълнение на задължения на „Е. Север“ АД съгласно лицензията, а именно служителите да изпълняват служебните си задължения коректно и да избират технически и технологични варианти, които създават най-малко неудобство на потребителите и предприети от дружеството действия в противоречие с изискванията на Лицензията и т. 3.2.2 от същата, в резултат на което се определят условия за присъединяване към мрежа средно напрежение, вместо към мрежа с ниско напрежение на „Електроразпределение Север“ АД. Видно от жалбата на А. Ф. от 29.11.2021г. пред КЕВР се оспорва начислената такса от 7848 лв. по основание и размер, която е следствие на неизпълнени задължения и предприети от „Е. Север“ действия, обективирани в Искане за проучване на условията за присъединяване на обекти на оператор на разпределителната мрежа към преносната електрическа мрежа от 20.10.2021г. по съгласуване с Е. ЕАД на условията за присъединяване към електропреносната мрежа. Жалбата е насочена срещу обективното проявление на неизпълнението на задълженията на лицензианта. Следователно предмет на оспорване са именно неизпълнение на задълженията на лицензианта и предприетите от него действия, които не са в интерес на производителя и потребителите, тъй като след проучването „ЕРП Север“ АД е заключило, че ФвЕЦ следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа средно напрежение. В резултат на това становище и на осн. чл. 53 ал.1 от Наредба№ 6 /24.02.2014г. „ЕРП Север“ АД е изпратило до Е. ЕАД Искане за проучване на условията и редът за присъединяване на обектите на оператор на разпределителната мрежа към преносната електрическа мрежа, в отговор на което на 01.11.2021г. е получено становище, че е необходимо заплащане на сумата от 7 848,00 лв., след което би могло да се пристъпи към разглеждане на искането. Приетото от лицензианта становище за присъединяване към мрежа средно напрежение е в противоречие с неговото задължение да осъществява присъединяването с минимални икономически обосновани разходи и да прилага принципа на равнопоставеност за потребители от една и съща група, както и да отчита интересите на потребителите.

Правилно КЕВР е определил предмета на оспорване, поради което и даденото в Решение № Ж-143/18.04.2022г. по т. 1 указание по издаване на становище за присъединяване на Ф. към страна ниско напрежение е съобразено с установените по делото факти. В тази връзка в оспореното решение обстоятелствено и подробно е мотивирано защо с действията си „ЕР Север“ АД не е отчело интересите на потребителите на услугата и на производителите на енергия от възобновяеми източници.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за

присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5 от ЗЕВИ. В разпоредбата на чл. 23, ал. 2 от ЗЕВИ е посочено, че заявления по ал. 1 от същата норма се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5 от ЗЕВИ.

За присъединяване на фотоволтаична централа са приложими общите принципи, които операторите на мрежи следва да съобразяват при определяне на условията за присъединяване на производители, посочени в чл. 116, ал. 2 от ЗЕ - определянето на технически възможното място на присъединяване се извършва при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи. В съответствие с чл. 116 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като съгласно ал. 3 операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването.

Съгласно чл. 116, ал. 7 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към съответната мрежа, за преустановяване на присъединяването или снабдяването с електрическа енергия и границата на собственост между електрическите съоръжения се определят с наредба, приета от комисията - Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Съгласно чл. 8, ал.1 от Наредба № 6 Условията за присъединяване на обекта се определят съобразно: 1. изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 ЗЕ; 2. предоставената информация в искането по чл. 4, включително за географското (териториалното) разположение на обекта; 3. резултатите от извършеното проучване за техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа; 4. оптималната схема за присъединяване.

В случая „Електроразпределение Север“ АД не е обосновала преценката си относно нивото на напрежение, на което трябва да бъде присъединена бъдещата Ф. – средно напрежение, а не ниско напрежение.

Съдът намира за правилен извода на Комисията, че „Електроразпределение Север“ АД е допуснало неизпълнение на задълженията си по издадената му лицензия за разпределение на електрическата енергия, и по конкретно на чл. 3.2.2 от Лицензията, според който лицензиантът осигурява неговите служители да изпълняват служебните си задължения коректно и да избират технически и технологични варианти, които създават най-малко неудобство за потребителите.

Предложеният от мрежовия оператор вариант Ф. да се присъедини към електроразпределителната мрежа на средно напрежение с изграждане на нов трафопост създават допълнителни неудобства на потребителите съгласно чл. 3. 2.2 от Лицензията. Не се спори между страните, че на 150м. от заявената Ф.

е налице трафопост ТП „2 С.“ с монтиран ТМ с мощност 160 kVA. Към мрежата към момента е присъединена Ф. с инсталирана мощност 30kW. След присъединяването на процесната Ф. в режим на максимално производство 100 kW и при нулева консумация от присъединените клиенти, то при инсталирана мощност от 160 kVA ще позволява износът към мрежа средно напрежение на цялата произведена енергия, като в действително към мрежа средно напрежение ще се трансформира само разликата, която няма да се консумира от клиентите, присъединени към мрежа ниско напрежение. Тази консумирана енергия ще е с минимални разходи, като няма да съдържа загуби от пренос през мрежа средно напрежение и загуби от трансформация на енергията от средно на ниско напрежение. При избора от „ЕРП Север“ АД начин на присъединяване, енергията на клиентите, присъединени към ТП“2 С.“ вместо да се консумира на ниско напрежение, ще трябва да се пренася по мрежа средно напрежение, да се трансформира от средно на ниско напрежение и пренася по мрежа ниско напрежение до клиентите. Отделно от това електроразпределителната мрежа на „ЕРП Север“ АД е конструирана в съответствие с нормативните изисквания и може да поема не само еднопосочен поток на енергия, а да пренася в една или друга посока енергията на присъединените към нея клиенти или производители. При това положение е налице свободна мощност и разстояние от 150 м от Ф. до ТП, при което най-оптималната схема за присъединяване е на ниско напрежение. Следователно тезата на „ЕРП Север“ АД е неправилна и недоказана. Не е обоснована от жалбоподателя необходимостта от съгласуване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на средно напрежение с Е. ЕАД съгласно чл. 53 от Наредба № 6 и съответно утежняване на заявителя със заплащане на поисканата такса от 7848 лева на Е.. В случая оптималната схема на присъединяване на обекта за производство на електрическа енергия с мощност до 200kW е място на присъединяване на ниско напрежение- съществуващата в близост мрежа ниско напрежение или табло ниско напрежение на съществуващия в близост трафопост, при което отпада необходимостта от прилагане на съгласуване по чл. 53 ал.1 от Наредба №6, тъй като посочената разпоредба касае присъединяване към средно напрежение. В изпълнение на чл. 8, ал. 1, т. 4 на Наредба № 6, оптималната схема за присъединяване на заявената Ф. трябва да е към ниско напрежение в табло н. н. на съществуващият ТП. Редът за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници е регламентиран в Глава пета на Наредба № 6. Заявената Ф. за производство на електрическа енергия от слънчева енергия, попада в обхвата на производство на електрическа "енергия от възобновяеми източници", съгласно § 1, т. 8 от Допълнителни разпоредби на ЗЕВИ и за нея цитирания чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 в случая не е приложим, тъй като е към Глава четвърта от Наредба № 6.

Съдът счита, че правилно КЕВР е дала задължителни указания на „ЕР Север“ АД да издаде становище за присъединяване на Ф. с мощност 100 kW, предвидена за изграждане в УПИ II - 150, кв. 5, [населено място], общ. Завет, обл. Р., съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел I, отговарящо на изискванията на т. 3.2.2 от Лицензията - с посочени условия за

присъединяване към страна ниско напрежение на ТП „2 С.“; да оттегли направеното искане за проучване на условията за присъединяване на обекти на оператор на разпределителната мрежа към преносната електрическа мрежа от 20.11.2021г. и да се уведоми КЕВР за изпълнение на дейностите по т.1 и т.2 от Решението.

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 62-ри състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез адв. А. Т., срещу Решение № Ж – 143 от 18.04.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА "Е. Север" - АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, район В. В., В. Т.-Е, [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: